

[Inger Gautier Schmit.]

gældende. Jeg mener, vi skal være nænsomme overfor Landapotekerne, og at vi i det store og hele bør bibeholde den Ordning, som vi har i Øjeblikket, for hvis der pludselig kommer Sygdomstilfælde, er det nu ikke saa let at skulle sende Bud ind til Byen enten med Ruteautomobil eller Jernbane; i saa Fald er det nu alligevel godt at have Apoteket ved Haanden.

Jeg er ogsaa betænkelig ved, om Landapotekerne skulde holde lukket ret mange Timer om Dagen, thi det skal nok træffe sig, at en Ulykke netop vil indtræde og Behov for Forbindstoffer og Medicin vise sig i den Tid, Apoteket er lukket, og det er dog ikke formaalstjenligt, naar man endelig har et Apotek paa Landet.

Den højtærede Minister udtalte sig om § 26, og jeg takker for de Oplysninger, Ministeren her gav. Det er mig selvfølgelig bekendt, at denne Paragraf knytter sig til § 14 i den nuværende Lov; jeg var blot ikke rigtig klar over, hvorledes Stillingen efter denne Lov vilde blive for de forskellige Laboratorier, som allerede nu har Autorisation, thi i det Øjeblik vi faar Laboratorier, der skal foretage den almindelige Undersøgelse, synes jeg, at disse 4 Laboratorier, som allerede nu har Autorisation, vilde faa en begunstiget, en monopoliseret Stilling, som jeg i og for sig ikke synes Loven giver nogen Grund til. Jeg forstod imidlertid, at Ministeren paa dette Omraade var villig til Forhandling med Udvalget.

Med Hensyn til Afløsningen, var jeg ogsaa i det store og hele tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser, idet han sagde, at han vilde vise den største Imødekommenhed under de Forhandlinger, som skal finde Sted, inden Afløsningen afsluttes. Naar jeg for mit Vedkommende har talt om en tilbørlig Erstatning, var det ikke paa nogen Maade Ord, der var i Modstrid med de Udtalelser, som Konsul Birch i sin Tid fremsatte i Landstinget, idet jeg i det store og hele deler hans Synspunkt, hvilket jeg ogsaa gav Udtryk for i min Tale forleden Dag. Det er nemlig min Opfattelse ud fra praktiske Grunde, at det vil være forstandigt og rigtigt, at de reelle Apoteker nu gaar til denne Forhandling med Ministeriet og til Afløsning af Privilegiet, saa meget mere som den højtærede Minister har udtalt, at han her vil vise den største Imødekommenhed.

Men naar jeg alligevel i denne Forbindelse har talt om, at der var et Punkt i Loven, hvor jeg syntes, man maatte sige,

den virkede som et Mørkekammer, tænker jeg ikke paa de forskellige klare Bestemmelser om, hvorledes Afviklingen skal finde Sted, om Afviklingskassen, og hvad den skal yde, Apotekerfonden, og hvad den skal yde, og hvad den enkelte Apoteker selv skal yde. Alt dette staar mig fuldstændig klart, men det, som er det sværende, er, at Erstatningssummen ikke i mindste Maade er fikseret eller antydet.

Saa vidt jeg ved, har man, da man afløste i Sverige, indsat en ganske bestemt Regel, saa vidt jeg husker, skulde Apotekerne dér have 2½ pCt. af Omsætningen. Dér havde man altsaa en ganske bestemt Sum at holde sig til. Jeg forstaar, at den højtærede Minister ikke har villet gaa denne Vej, og at han har holdt sig til denne Paragraf, som udtaler, at der skal gives fuld Erstatning samtidig med, at der tages de og de Hensyn til, at Staten kan bruge sin Magt til at forringe Apotekernes Indtægter, til at oprette nye Apoteker. Der ligger selvfølgelig en Pegepind i denne Paragraf, men noget helt klart Billede af, hvad der vil komme ud af disse Forhandlinger med de reelle Apotekere, faar man alligevel ikke. Men jeg fortrøster mig til, at den højtærede Minister har udtalt, at han ved denne Lejlighed vil vise den største Imødekommenhed, saa der kan være Tilfredshed paa begge Sider.

Med Hensyn til Pantet i Privilegier forstod jeg saa godt Ministerens Udtalelse, at dette selvfølgelig ikke kan bestemme Størrelsen ved Afløsningen. Men jeg lægger alligevel en hel Del Vægt paa den højtærede Ministers Udtalelse om, at naar en saadan Afløsning skal finde Sted, hvor der er Pant helt ind i Privilegiet, vil disse Forhold ogsaa blive taget med ind i de praktiske Forhandlinger om hele Sagen.

Med disse Bemærkninger vil jeg afslutte mine Udtalelser og vil igen paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister en saglig og velvillig Drøftelse af Lovforslaget i et Udvalg.

C. J. F. Sven: Den højtærede Minister rettede forskellige Bemærkninger til mig vedrørende de Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg omtalte i Mødet i Fredags.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at naar man havde ændret den hidtil brugte Fremgangsmaade at meddele Bevillingerne som kongelige til, at de nu skulde være indenrigsministerielle, var det kun i Overensstemmelse med Tiden. Hvad angik Oprettelsen af Apoteker ved kongelige Resolutioner, betød det reelt ikke noget;